

**Hoe weet je zeker
dat je zult opstaan
uit de doden?**

Arie van der Stoep

BIJ DIT BOEK

Een christen kan zekerheid hebben over de toekomst. In die toekomst staat hem de opstanding te wachten. Daarover is de Bijbel overduidelijk. Dit boek is dan ook bedoeld om te bemoedigen en te laten zien hoeveel zekerheid God temidden van een onzekere wereld geeft aan ieder die Hem toebehoort. We mogen onze hoop volkomen op Hem vestigen (1 Petrus 1:13). Want christenen hebben een buitengewoon vooruitzicht (1 Petrus 1:3).

Dat vooruitzicht is het gevolg van het feit dat Jezus opstond uit de doden. Die opstanding had grote gevolgen voor toen, nu en later. Het past niet in het kader van dit boek om ze allemaal te bespreken. In het boekje 'Is er leven na de dood?' dat aan dit boek voorafging, wordt een aantal ervan al genoemd. Eén van die gevolgen is dat zij die in Hem geloven, eveneens zullen opstaan uit de doden. Dat is waarover het in dit boek gaat. Het accent ligt daarbij op het beantwoorden van de vraag hoe je van die opstanding volkomen zeker kunt zijn. Als je in de Bijbel leest hoeveel redenen God voor die zekerheid heeft gegeven, word je vanzelf blij.

Ik heb geprobeerd om zoveel mogelijk de Bijbel zelf te laten spreken en zo direct en concreet als mogelijk is, het onderwerp te behandelen. Ik hoop dat dit gelukt is en wens je/u een gezegende tijd met dit boek en vooral met de Bijbel toe. Want ook ten aanzien van de vraag 'Hoe weet je zeker dat je zult opstaan uit de doden?' kunnen we zeggen:

De Bijbel geeft het antwoord!

Arie van der Stoep

Hoofdstuk 2

GODS PLAN VOOR HET LICHAAM VAN DE MENS

Hoe God naar ons lichaam kijkt

We zagen al hoe belangrijk ons lichaam voor God is. God is met ons lichaam bezig, Hij heeft er een bepaalde kijk op. Dit blijkt op allerlei manieren uit wat de Bijbel zegt. Hierop kunnen we niet diep ingaan, maar één voorbeeld: Daarin zien we dat God de gemeente van de gelovigen het 'lichaam van Christus' noemt:

Efeziërs 1:22-23a.

Hij heeft alles onder zijn voeten gesteld (= God heeft alles onder de heerschappij van Jezus geplaatst - AvdS) en Hem als hoofd boven al wat is, gegeven aan **de gemeente, die zijn lichaam is**, ...

In dit vers wordt de gemeente met een menselijk lichaam vergeleken, namelijk met het lichaam van Jezus dat Hij had, toen Hij nog op aarde was, nadat Hij uit de doden was opgewekt. Paulus zegt zelfs: '... de gemeente, die zijn lichaam **is**.'

Die vergelijking met het menselijke lichaam zou in de Bijbel nooit getrokken worden, als het lichaam voor God iets ondergeschikts of zelfs wegwerpbaars zou zijn. Maar in dit vers zegt Paulus als apostel in feite dat, zoals **het lichaam van de mens de uitdrukking en zichtbaarwording is van de persoon van de mens**, zo is **de gemeente** als het lichaam van Christus de **uitdrukking en zichtbaarwording van de persoon van Jezus Christus** op aarde.

En omdat in Gods plan het lichaam van de mens bij de schepping al zo'n belangrijke plaats heeft gekregen en daarin

toen al het beeld van Christus en de gemeente in de mens werd gelegd, kan zelfs God aan deze betekenis van het lichaam niets veranderen. Hij heeft het zelf zo gewild.

Dit ging over de **plaats** die het lichaam van de mens bij God inneemt, dus over het belang dat God aan het lichaam van de mens hecht. Dit laatste blijkt ook uit de eerste brief van Paulus aan de Tessalonicenzen:

1 Tessalonicenzen 5:23.

En Hij, de God van de vrede, heilige u geheel en al (= richte u helemaal op Hem en make u helemaal klaar voor Hem - AvdS), en geheel uw geest, ziel **en lichaam** moge bij de komst van onze Heer Jezus Christus **blijken in allen dele onberispelijk bewaard te zijn** (= het moge bij de terugkomst van de Heer Jezus blijken, dat door deze heiliging heel je geest, ziel en lichaam voor deze ontmoeting met Jezus zo bewaard zullen zijn, dat daarop niets aan te merken valt en ze niet bezoedeld zullen zijn door iets dat niet tot zijn eer is - AvdS).

Let wel, Paulus zegt: '**Hij** heilige je...' Je hebt zijn heiliging nodig. Hij moet het doen. Maar daar is van onze kant voor nodig dat we ons laten heiligen, Hem toelaten om dat te doen, en daarbij een houding hebben van het kwade te ontlopen en op het goede gericht te zijn (vers 22 zegt: 'Onthoudt u van alle soort van kwaad).

Tempel van de Heilige Geest

Nu weer terug naar het lichaam. Paulus zegt: 'Hij heilige ... (ook) je lichaam.' Uit de woorden van deze tekst blijkt opnieuw dat God grote waarde hecht aan het lichaam. Dat is wel logisch, als je beseft dat je als mens aan Hem toebehoort. Paulus vraagt:

1 Korintiërs 6:19.

Of weet gij niet, dat **uw lichaam een tempel is** van de Heilige Geest, die in u woont, die gij van God ontvangen hebt, en **dat gij niet van uzelf zijt?**

Je bent niet van jezelf. Met de prijs van zijn bloed heeft Jezus ons losgekocht. Wij behoren dus niet meer toe aan de zonde, de wereld of het rijk van de duisternis. Er is er maar Eén die rechten op ons en dus op ons lichaam kan laten gelden. Dat is Jezus. En Hij heeft nu door het geloof **ons lichaam tot een tempel gemaakt** van zijn Geest. Door de Heilige Geest woont Jezus zelf in ons en wil door ons heen zich aan de wereld openbaren.

Daaraan is opnieuw te zien hoe groot de waarde is, die God hecht aan het lichaam van de mens en van de christen in het bijzonder. Zo'n lichaam, dat, net als zijn geest, Hem toebehoort en dat voor Hem beschikbaar is en aan Hem is toegewijd (is geheiligd), beschouwt God als een eer voor Zichzelf.

Het is alleen triest dat die eer nog zo onvolkomen is. Ons lichaam verkeert nog in de vernederende situatie dat het vergankelijk is en naar het graf gaat. Dat is geen eer voor God. En dat was ook niet Gods bedoeling toen Hij de mens schiep. Dat is zelfs nog steeds niet zijn bedoeling. Daarom gaat Hij aan die toestand een einde maken. In zijn brief aan de Filippenzen laat Paulus zien wat Jezus zal doen met ons lichaam:

Filippenzen 3:21.

Die ons **vernederd lichaam veranderen zal, zodat het aan zijn verheerlijkt lichaam gelijkvormig wordt...**

Hier hebben we de **kern van Gods plan voor het lichaam van de gelovige** voor de toekomst. Hij gaat diens lichaam maken tot een lichaam dat 'gelijkvormig' wordt aan, dus 'van dezelfde gedaante' wordt als het lichaam dat Jezus had na zijn opstanding. De Bijbel noemt dit in de grondtekst: '**Het**

lichaam van de heerlijkheid van Jezus.' Over dat lichaam van de gelovige zal dus de heerlijkheid van Jezus komen te liggen en het zal de eigenschappen hebben die behoren bij de heerlijkheid van het lichaam van Jezus. Dit is fantastisch! We kunnen er ons nu al over verheugen, hoe straks ons lichaam zal zijn. Er komt een definitief einde aan de staat van vernedering waarin de gelovige en zijn lichaam nu nog verkeren.

De uitvoering van dat plan is niet afhankelijk van de vraag of de gelovige dan nog in leven is, ja of nee. Integendeel, God heeft er rekening mee gehouden, dat hij zal sterven. Daarom heeft God een volmaakt plan voor de redding van het lichaam van de gelovige gemaakt. Daarbij maakt het niet uit, in wat voor toestand zijn lichaam verkeert op het ogenblik dat dit reddingsplan in werking treedt.

Al eerder zagen we hoe God de **geest van de gelovige** veilig stelt, zodat hij niet in het dodenrijk terecht zal komen of zelfs verloren zal gaan. Nu gaan we bezien hoe Hij omgaat met **diens lichaam**. Zijn plan voor de redding van het lichaam van de gelovige kun je samenvatten in vier punten:

1. Zijn lichaam vergaat weliswaar in de aarde, maar zal weer opstaan uit het graf.

Johannes 5:28-29.

Allen die in de graven zijn, zullen naar zijn (= Jezus' - AvdS) stem horen en **zij zullen uitgaan** (= uit het graf gaan - AvdS), wie het goede gedaan hebben, **tot de opstanding ten leven**, wie het kwade bedreven hebben, **tot de opstanding ten oordeel**.

Uit deze bijbeltekst blijken drie dingen:

a. Allen die gestorven zijn, zullen eenmaal opstaan uit het graf: '**... zij zullen uitgaan ... tot de opstanding ...**' In het

algemeen geldt dus dat ieder mens eenmaal weer uit het graf tevoorschijn zal komen, gelovig of ongelovig.

b. **Jezus is degene die** de gestorvenen **zal roepen** om op te staan uit de doden: 'Allen... zullen naar zijn stem horen.' Zij zullen daarop reageren, door uit de graven te gaan. De macht van dit roepen van Jezus zal kennelijk zo groot zijn, dat niemand die stem kan weerstaan, want er staat: '**Allen...** zullen uitgaan,...' Ook dit geldt kennelijk voor gelovigen én ongelovigen.

c. **Tweemaal zal er een opstanding van doden plaats vinden.** In elk van deze twee gevallen zal Jezus een bepaalde groep mensen roepen om op te staan. De lichamen van die bepaalde groep mensen zullen op dat moment uit de graven gaan. De ene opstanding leidt **naar het leven**, de andere **naar het oordeel**. Een mens heeft dus na zijn opstanding óf deel aan het leven óf aan het oordeel. Heeft hij deel aan het leven, dan niet aan het oordeel en omgekeerd. En voor de gelovige treedt hier dan vervolgens het tweede deel van Gods plan voor zijn lichaam in werking:

2. Zijn lichaam is bestemd om op te staan bij de opstanding ten leven.

In de vorige tekst (Johannes 5:28-29) zei Jezus dat degenen die opstaan bij de opstanding ten leven, degenen zijn **die het goede gedaan hebben**. Uit de volgende tekst zien we wie Hij daarmee bedoelt.

Johannes 5:24.

Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, **wie mijn woord hoort en Hem gelooft, die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven en komt niet in het oordeel, want hij is overgegaan uit de dood in het leven.**

Jezus zegt hier dat degene die zijn woord hoort (ernaar **luistert** en het **aanneemt**) en die gelooft dat God Jezus heeft

gezonden, eeuwig leven heeft. Daaruit blijkt dat hij door zijn geloof degene is die het goede heeft gedaan. Dat wordt bewezen door het feit dat hij eeuwig leven heeft. Jezus zegt: 'Zo iemand heeft eeuwig leven.'

En niet alleen heeft hij daardoor eeuwig leven, maar hier staat er nog eens duidelijk bij dat hij ook **niet in het oordeel komt**. Dat is logisch, zegt dit vers. Hij is immers (door zijn geloof) **overgegaan uit de dood** (= het leven zónder God, waarop het oordeel volgt) **in het leven** (= het leven mét God, dat een eeuwig leven is). Jezus heeft in zijn plaats het oordeel al ondergaan. Hij heeft in Jezus geloofd en diens offer aangenomen en daardoor gaat het oordeel aan hem voorbij. Leven en oordeel gaan niet samen. Heb je dus deel gekregen aan het (eeuwige) leven, dan is er voor jou geen oordeel.

Het trieste is dat, als de mens zich in het paradijs niet had ingelaten met de satan en met de boom van de kennis van (goed en) kwaad, waardoor hij deel kreeg aan het kwade, hij nooit onder het oordeel zou zijn gekomen en onderworpen zou zijn geraakt aan de dood. Dat hij nu toch eeuwig leven heeft, is het gevolg van zijn geloof (= van het doen van het goede) en het is zijn 'beloning' ervoor.

Daaruit blijkt dat **het geloof in Jezus voor de mens zijn verbindingsweg is naar God**. Het verbindt hem, het herstelt zijn relatie, met God en met Jezus, die zelf het leven is. Hij is overgegaan van een situatie van niet geloven en daardoor ver van God in de dood zijn, naar een situatie van wel geloven en daardoor dichtbij God zijn gekomen en het leven uit Hem hebben ontvangen. Wat bij Adam fout ging door God niet te geloven, wordt hier op een logische wijze rechtgetrokken. En doordat hij is overgegaan uit de dood in het leven, **behoort zijn geest niet langer in het dodenrijk thuis**, maar zal na het sterven naar de plaats gaan die Jezus voor hem heeft voorbereid in het paradijs, dat bij God in de hoogste hemel is (zie 'Is er leven na de dood?').

Wat dit vers, samengevat, dus zegt, is: **omdat hij het 'goede' heeft gedaan**, namelijk zijn vertrouwen op Jezus heeft gesteld en naar God heeft geluisterd, en omdat hij daarmee al uit de dood is overgegaan in het (eeuwige) leven, **mag hij opstaan bij de opstanding ten leven** (= de opstanding die naar het leven leidt).

Bij die 'opstanding ten leven' volgt zijn lichaam zijn geest dus in het eeuwige leven. En dat is dan tevens het volgende deel van Gods plan met zijn lichaam:

3. Bij de opstanding ten leven wordt zijn geest herenigd met zijn lichaam.

Romeinen 8:11.

En indien de Geest van Hem, **die Jezus uit de doden heeft opgewekt**, in u woont, dan zal Hij, die Christus Jezus uit de doden opgewekt heeft, **ook úw sterfelijke lichamen levend maken** door zijn Geest, die in u woont.

Paulus trekt hier een parallel. In Jezus woonde de Geest van God. Bij Jezus' opstanding werd zijn geest, die in het dodenrijk was geweest, herenigd met zijn lichaam. God deed dit door zijn Geest, die in Jezus woonde. Paulus zegt nu: 'Als zijn Geest ook in jou woont (door je geloof in Jezus), **dan zal God wat Hij bij Jezus deed, ook bij jou doen**. Hij zal je sterfelijke lichaam levend maken, net zoals Hij je geest al tijdens je leven op aarde levend heeft gemaakt, toen je tot geloof kwam.'

Een lichaam zonder geest is echter niets. Uit deze tekst blijkt dat Hij die twee weer met elkaar zal verenigen, zodat er een echte opstanding plaats zal vinden, waarin je geest met je lichaam herenigd zal zijn, **net zoals dat bij Jezus het geval was** na zijn opstanding. Dat is nu wat er gebeurt bij de opstanding ten leven.

Deze bijbeltekst heeft nóg een bijzonder aspect. Dit wordt niet regelrecht in de woorden ervan uitgedrukt, maar volgt er wel uit: Dit levend maken van het lichaam is een werk dat **wordt uitgevoerd door de Heilige Geest van God**, zegt de tekst. Tijdens het leven van de gelovige woont Gods Geest in hem, net zoals dit bij Jezus het geval was. Zijn lichaam is daarbij een **tempel van de Heilige Geest**, lezen we daarnet al in 1 Korintiërs 6:19. Het is begrijpelijk dat het voor God een eenzaak is, dat de tempel waarin zijn Geest heeft gewoond, voordat de gelovige stierf, niet voor altijd in een toestand van oneer in de aarde zal blijven liggen, maar hersteld zal worden. En dat is nu precies wat gaat gebeuren. De opstanding van het lichaam van de gelovige betekent het **herstel van deze tempel van God**, een herstel in al zijn schoonheid.

Uit dit derde punt, de hereniging van de geest van de gelovige met zijn lichaam, volgt gelijk het vierde deel van Gods plan voor zijn lichaam, zoals de Bijbel ons dat vertelt:

4. De gelovige is bedoeld om als complete mens het eeuwige leven te smaken, net als Jezus en samen met Hem.

We hebben het hier over de toekomst van de gelovige en over zijn toekomstige toestand. Hierover treffen we allereerst iets aan in een brief die Paulus aan de Korintiërs schrijft:

2 Korintiërs 4:14.

Immers, wij weten, dat Hij, die de Heer Jezus opgewekt heeft, **ook ons** (= Paulus en zijn metgezellen - AvdS) **met Jezus zal opwekken en met u** (= samen met u, de gelovigen van Korinte - AvdS) **vóór zich stellen.**

Uit deze tekst zien we vier dingen. Allereerst wordt hier nog eens bevestigd dat het Gods plan is om, net zoals Hij Jezus heeft opgewekt, ook de gelovigen op te wekken: '... Hij, die de Heer Jezus opgewekt heeft, **ook ons ... zal opwekken**'.